

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 4

26 Ιανουαρίου 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΒ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

*«καί ἀναπαύσεται ἐπ'αὐτόν πνεῦμα...εὐσεβείας»
(Ἡσαΐου 11,2).*

Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἀναφωνεῖ: «Στόν ἐπερχόμενο Μεσσία θά ἐπαναπαυθεῖ πνεῦμα εὐσεβείας»·«εὐθεῖα ἔγινε ἡ ὁδός τῶν εὐσεβῶν» (Ἡσ. 26,7). Ὁ σοφός Σολομών θά πεῖ στίς Παροιμίες του: «Ἡ πρός Θεόν εὐσέβεια εἶναι ἡ ἀρχή καί τό θεμέλιο τῆς ἀληθινῆς θείας σοφίας καί γνώσεως» (Παρ. 1,7)· «Οἱ ρίζες τῶν εὐσεβῶν εἶναι ἀσφαλεῖς. Αὐτοί καί οἱ ἀπόγονοί τους θά εὐδοκμήσουν» (Παρ. 12,12)· «Οἱ ἅγιες ἐπιθυμίες τῶν εὐσεβῶν τέρπουν καί γλυκαίνουν τήν ψυχή τους» (Παρ.13,19). Ἡ εὐσέβεια εἶναι ἰσχυροτέρα ἀπό ὅλα» (Σοφ. Σολ. 10,12). Καί ὁ σοφός Σειράχ διαλαλεῖ: «Σέ ὅλα πού ἐδημιούργησε ὁ Κύριος δίνει σοφία στούς εὐσεβεῖς νά τά κατανοοῦν» (Σοφ. Σειρ. 43,33)· «Νά συναναστρέφεται πάντοτε μέ εὐσεβεῖς ἀνθρώπους, μέ αὐτόν πού γνωρίζεις καλά, ὅτι προσπαθεῖ νά τηρεῖ τίς θεῖες ἐντολές καί ὁ ὁποῖος ἐάν περιπέσεις σέ θλίψεις θά σέ συμπονέσει» (Σοφ. Σειρ. 37,12).

Στήν σημερινή ἀποστολική περικοπή ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μάς λέγει ὅτι οἱ ἀγῶνες γιά τήν εὐσεβῆ ζωή ὠφελοῦν καί στή παροῦσα ζωή καί στήν μέλλουσα καί αὐτός εἶναι λόγος ἀξιόπιστος. Γιά αὐτό καί ἐμεῖς καί κοπιᾶζουμε καί ὄνειδιζόμαστε, ἐπειδή ἔχουμε στηρίξει τίς ἐλπίδες μας στόν ζωντανό Θεό πού εἶναι ἡ σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων (Α' Τιμ. δ', 9-10). Κόπους καί ὄνειδισμούς ὑπέφερε ὁ μακάριος Παῦλος γιά τήν εὐσέβεια. Ὑβρίζεται, μαστιγώνεται, πληγώνεται, φυλακίζεται γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ καί τή διάδοση τῶν θείων ἐντολῶν Του. Γιά αὐτό καί μέ παρηρησία ὁμολογεῖ: «Ἐκεῖνοι πού θέλουν νά ζήσουν μέ εὐσέβεια θά διωχθοῦν» (Β' Τιμ. γ', 12). Εἶναι παλαιό τό φαινόμενο νά γίνονται στόχος ἐμπαιγμῶν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀρετῆς. Ὅπως ὁ Χριστός ἐμπαίχθηκε καί χλευάσθηκε, ἔτσι καί ὅσοι ἀκολουθοῦν τόν Νόμο Του ὑβρίζονται. Ὀνομάζονται μωροί, καθυστερημένοι, ἀναχρονιστικοί, δειλοί, ἀνίκανοι. Οἱ συνήθειές τους

καί ὁ τρόπος ζωῆς ἔρχονται σέ πλήρη ἀντίθεση μέ τό νέο σχῆμα ζωῆς πού διαμορφώνει ἡ ἐξέλιξη καί ἡ πρόοδος. Στήν ἰσοπέδωση τῶν πάντων αὐτοί ἀντιδροῦν μέ τήν ἐμμονή τους στήν παράδοση. Στήν ἀνατροπή τῶν ἰδανικῶν μένουν ἀμετακίνητοι σέ αὐτά πού παρέλαβαν ἀπό τούς πατέρες τους. Στή νέα ἠθική τῆς ἀσυδοσίας δέν ἐνδίδουν, ἀλλά, ἀντί παντός τιμήματος, ζοῦν «κατά Θεόν» καί προσφέρουν τόν ἑαυτό τους «θυσία ζῶσα» στό θυσιαστήριο τῆς τιμῆς. Γνωρίζουν ὅτι θά ἔχουν θλίψεις ἀλλά παίρνουν θάρρος ἀπό τόν Κύριο «θαρσεῖτε, ἐγώ ἔχω νικήσει τόν κόσμο» (Ἰω. 16,33). Στήν σημερινή ἐποχή ὁ λόγος γιά τήν εὐσέβεια, ὅπως τήν κηρύττει τό Εὐαγγέλιο καί τή βιώνει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία προκαλεῖ τόν γέλωτα καί τήν εἰρωνεία. Τά μέσα ἐνημέρωσης προβάλλουν νέα ἤθη, νέες συνήθειες, νέους τρόπους, ξένους πρὸς τήν παράδοση τοῦ λαοῦ μας. Ὁ ἄκρατος μιμητισμός μᾶς ἔχει ὀδηγήσει στήν ἀπεμπόλιση κάθε ἑλληνικοῦ στοιχείου καί στήν ἀποδοχή κάθε ξενόφερτου, ἀταίριαστου πρὸς τήν ψυχολογία τοῦ λαοῦ μας. Πρὸς Θεοῦ, νά μὴν ἐπιτρέψουμε σέ κανένα νά μᾶς ἀφαιρέσει τή ζωογόνο πνοή τῆς εὐσεβείας μας.

Ἡ σοφία τῶν Ἁγίων Πατέρων μας ἰδιαίτερα θά μᾶς διαφωτίσει:

Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος σημειώνει: Ἡ εὐσέβεια εἶναι πράξη πού ξεκινᾷ ἀπό τόν Θεό καί ἀκολουθεῖ τόν Θεό. Εὐσέβεια εἶναι ἡ μέ τή βοήθεια τῆς πίστεως μέριμνα γιά σωστή ζωή. Εἶναι ἡ μητέρα τῶν ἀρετῶν· εἶναι πρόξενος ὅλων τῶν ἀγαθῶν, καθότι ἔλκει τή Θεία Πρόνοια. Εὐσέβεια εἶναι δικαιοσύνη πρὸς τόν Θεό, σωστή ἀντίληψη γιά τόν Θεό, ἔντιμη στάση ἀπέναντί Του. Ἡ εὐσέβεια εἶναι σοφία. Στά λόγια τοῦ εὐσεβοῦς ὑπάρχει πάντα σοφία καί ἀπό τό στόμα του αὐξάνει πάντα ἡ δοξολογία. Ὁ εὐσεβής καί σοφός ἄνθρωπος ὑπάρχει παντοτινά φωτεινός σάν τόν ἥλιο. Ὁ εὐσεβής ζεῖ σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τόν Ὅποιο ὑπεραγαπᾷ καί τόν λατρεύει μέ ὅλη τήν ψυχή καί τήν καρδιά του. Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς του εἶναι σύμφωνος μέ τίς ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου, σηκώνει τόν σταυρό του καί ἀκολουθεῖ τόν Χριστό. Ἐργάζεται γιά τήν ἀπόκτηση τῆς ἀρετῆς καί πραγματώνει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τό ἀγαθό, τό εὐάρεστο καί τό τέλειο. Τό στόμα του λέει πάντοτε τήν ἀλήθεια καί ἡ καρδιά του ἀγαπᾷ τήν δικαιοσύνη. Σάν ἄρχοντας εἶναι ἄριστος κυβερνήτης. Σάν πατέρας

ὑπόδειγμα ἀρετῆς πρὸς τὰ παιδιά του. Ὡς πολίτης ὠφέλιμος στήν κοινωνία καί ὡς φίλος ἀνεκτίμητος θησαυρός. Αὐτή εἶναι ἡ εὐσέβεια καί αὐτή εἶναι ἡ ἀξία καί ἡ δύναμή της.

Ὁ Ἅγιος Ἀνθιμος διδάσκει: Ἀμέ τί θά δοῦμεν, γιά νά εἰποῦμεν ὅτι ἐσώσαμε τήν ψυχήν μας; Τάς ἀρετάς θά δοῦμε! Ὅταν ἔχεις τά ἔργα τῆς ἀρετῆς, αὐτά εἶναι ἡ σεσωσμένη ψυχή καί αὐτά εἶναι ὁ Χριστός· ἔχει αὐτά ὁ ἄνθρωπος; Στήν ψυχή του κάτοικος εἶναι ὁ Θεός. Ὅταν θά βγεῖ ἡ ψυχή τοῦ τοιοῦτου ἀνθρώπου, ὡσάν φτερό ἐλαφρό θά ἀνέβῃ εἰς τὰ σικηνώματα τὰ οὐράνια, νά ἀπολαύσει τό φῶς ἐκεῖνο τό ἀνεκκλάλητο, τόν ἀέρα ἐκεῖνον τόν εὐωδιαστικόν καί θά ἰδῇ ὅλα τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων νά τήν ὑποδέχονται.

Χριστιανοί μου,

ὁ εὐσεβής, ὁ ἄνθρωπος τῆς πίστεως, πού ζεῖ καθημερινά τή μετάνοια καί τή χαρά τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι ὁ τύπος ἀνθρώπου πού χρειάζεται ἡ ἐποχή μας. Ἄς γράψουμε μέ χρυσᾶ γράμματα στίς καρδιές μας τίς σοφές παραγγελίες τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, τίς ὁποῖες ἀπευθύνει στό μαθητή του Τιμόθεο στήν πρώτη του ἐπιστολή πρὸς αὐτόν «Νά διάγεις βίον μέ εὐσέβεια» (2,2)· «γύμναζε τόν ἑαυτό σου στήν εὐσέβεια» (4,7)· «νά διδάσκεις τούς ὀρθοῦς λόγους τοῦ Κυρίου μας πού εἶναι σύμφωνοι μέ τήν εὐσέβεια» (6,3).

Ἀδελφοί μου,

ὅποιος ζεῖ τό πνεῦμα τῆς γνήσιας εὐσέβειας εἶναι δημιουργικός, τίμιος, καθαρός, εἰρηνικός, προοδευτικός μέ ἓνα λόγο ἀνακαινισμένος ἄνθρωπος. Σέ τέτοιους ἀνθρώπους μπορεῖ νά στηριχθεῖ μιά κοινωνία. «Ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν» δέεται καθημερινά ἡ Ἐκκλησία μας. Αὐτούς γνωρίζει νά τούς ἐλευθερώνει ὁ Κύριος ἀπό τόν πειρασμό (Β' Πέτρου 2,9). Ἄς κρατήσουμε τή φλόγα τῆς πίστεως μαζί μέ τήν πατρῶα εὐσέβεια, γιατί αὐτή πάλι θά φωτίσει τό γένος μας. Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί πάλι θά ἐπικρατήσῃ γιατί αὐτό μόνο εἶναι γνήσιο καί ἀληθινό. Γένοιτο!